

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 527.
Ročník 53.
Únor 2024

Copiapoa solaris, El Cobres (foto KL)

Z naší činnosti

Tak zde máme nový rok 2024 a s ním první schůzku, která však musela být o týden posunuta. Sešli jsme se až v pondělí 8. 1. 2024. První přednášku v roce měl Ing. Petr Lichý, který byl v roce 2023 za kaktusy v Chile. Přednáška byla skvělá, nádherné obrázky, vynikající slovní doprovod, zajímavé zážitky, prostě super. Hlavní rostliny, které jsme viděli, byly např. *Eriosyce*, *Neoporteria*, *Trichocereus*, *Eulychnia*, *Copiapoa* a další. Krásná krajina vede hlavní cestou kolem pobřeží Pacifiku, s občasnou odbočkou do vnitrozemí. Obrázky z cesty si můžete prohlédnout na facebooku, kde je Petr umístil. Některé můžete vidět po schválení přednášejícího na zadní straně tohoto Ostníku. Děkujeme přednášejícímu za krásně strávený večer,

Obrázky našich členů

***Copiapoa solaris*, El Cobres**

Na titulní straně obrázků Lumíra Krále, dále na zadní straně všechny obrázky Petr Lichý

Eriosyce ihotzkyanae* f. *illapelensis* sbf. *nidulans

PL 114 A Llahuin, Ruta D 709, Coquimbo, Chile alt. 1736 m

Eriosyce ceratistes* v. *combarbalensis* f. *aureispina

PL 117 A, Cerro Pabellon, Coquimbo, Chile alt. 1743 m

***Tristerix aphyllus* (*Loranthaceae*),**

Paso El Espino, Coquimbo, Chile alt. 1371 m

Neoporteria curvispina* v. *aconcaguensis

PL 111 B Guardia Vieja - Portillo, Ruta 60, Valparaíso, Chile alt. 1820 m

Trichocereus chiloensis* v. *zizkaanus

PL 123 A, Rio Hurtado, Coquimbo, Chile alt. 901 m

Eriosyce ceratistes* ssp. *echinomastusii

PL 125 A, Potrero El Pingo, Coquimbo, Chile alt. 918 m

Setkání přátel mrazuvzdorných kaktusů 2024

POZOR, ZMĚNA MÍSTA KONÁNÍ SOBOTNÍCH PŘEDNÁŠEK 24. 2. 2024 !

Pátek 23.2. - "první pokec" ve sportovním areálu Horní Počaply

Sobota 24.2. - Restaurace Na Knížecí - Dolní Beřkovice. Přednášky 10:00 - 16:30.

Sobota 24.2. večer - posezení ve sportovním areálu Horní Počaply

Neděle 25.2. - dopolední promítání na téma "Co se do soboty nevešlo".

Burza kaktusů bude probíhat v sobotu průběžně celý den.

Přivezte sebou své přebytky. Pronájem stolu je zdarma.

Sobotní program:

Přednášky: Z Kanady až do Patagonie

Přednášející: H. Müller, H. Hadrava, S. Matějka, M. Douděra, V. Zavadil

Zamluvte si včas noclehy a stravu: 604 379 878, e-mailem:

honza.muller2@gmail.com, info na: www.mrazuvzdornekaktusy.cz

Sukulentní flora Djibouti

Roman Štarha
xin.xiu@email.cz

V prosinci 2023 jsem potřetí navštívil Džibutsko, malý stát ležící v tzv. Africkém rohu. Africký roh je mou nejmilejší oblastí Afriky, a jedná se o nejvýchodnější poloostrov afrického kontinentu. Poloostrov se táhne stovky kilometrů do Adenského zálivu, Somálského moře a mysu Guardafui u jižní hranice Rudého moře a zahrnuje Džibutsko, Eritreu, Etiopii a Somálsko jako mezinárodně uznané země a neuznaný stát Somaliland.

Obr. 1. Pohled na záliv Ghubet (Artamts.)

Tak nejprve negativní postřehy: v porovnání s cestami 2014 a 2017 markantně ubylo flory i fauny. Kopečky, které jsem z dřívějších znal jako místa plná *Commiphora* ssp., *Jatropha spinosa* nebo *Caralluma editheae*, jsem nacházel zcela bez života. Vzhledem k jejich odlehlosti se nedá tvrdit, že by je zdevastovalo pastevectví nebo kácení dřevin pro výrobu dřevěného uhlí. Bylo prostě dlouho sucho a také teploty byly vyšší než obvykle. Pohoří Arta, ležící asi 40 km od hlavního města, je zastavěno novými vilami podnikatelů a vyšších tříd. Horská krajina Arty mezi městem Wea, cestou N1 a mořem je zcela zdevastovaná. Pokud tedy chcete vidět relikty původní přírody, je nutné vyjet do pohoří Goda, Mabla nebo Arrei. Pozitivem je, že v těchto horských oblastech se hustota osídlení nezvýšila, a jsou stále téměř liduprázdné.

Vzhledem k tomu, že značnou část Džibutska tvoří poušť a skály, většina návštěvníků - botaniků očekává výskyt pryšců. Endemitická *Euphorbia godana* roste zejména ve wádích na úpatí Godamts. Okolo RN12-Garenle-Itki jich sice také ubylo, ovšem v méně dostupných wádích, jako např. BolliDa'ar je pořád poměrně hojná. Směrem k AliSabieh četnost *Euphorbia godana* klesá a nahrazují je nízké *Euphorbia longituberculosa* nebo keřovité *Euphorbia nigrispina*.

Obr. 2. *Euphorbia godana* (Garenle, Godamts.)

Obr. 3. *Euphorbia longituberculosa* (Arreimts.)

Z aloí rostoucích v Džibutsku stojí za zmínku zejména *Aloe djiboutiensis*. Její postavení v okruhu rostlin „somaliensisgroup“ je stále nejasné, a bez dalšího výzkumu nelze říct, zda má blíže k *Aloe mcloughlinii* nebo *Aloe somaliensis*. Výskyt *Aloe djiboutiensis* v okolí vesnice Day je téměř nulový. Zatímco v roce 2014 zde rostly desítky rostlin, letos jsem našel pouze 2 kusy. Nicméně ve skalách blízko Garenle se tento druh stále vyskytuje v desítkách kusů.

Obr. 4. *Aloe djiboutiensis* (Garenle, Godamts.)

Aloe ericahenriettae z okolí cesty RN12-Garenle rovněž téměř vymizela. Směrem k zálivu Ghubet, stejně jako v řečištích v podhůří Goda stále roste, a vzhledem k její obrovské produkci semen patrně jen tak nezmizí. (Osobně popis tohoto taxonu neuznávám a dle mých pozorování v přírodě i kultuře se jedná pouze o subpopulaci *Aloe rigens*).

Obr. 5. *Aloe ericahenriettae* (Godamts.)

Obr. 8. *Jatropha spinosa* (Artamts.)

Ze zástupců *Apocynaceae* rostou téměř všude *Caralluma* (*Desmidorchis*) *retrospiciens*. V mnohem menší míře lze spatřit *Caralluma editheaea* velmi vzácně také *C. priogonium*, *C. speciosa*, *C. dicapuae* či *Echidnopsis hirsuta*.

Obr. 9. *Euphorbia nigrispina* a *Aloe rigens* (Arreimts.)

Zmiňovat se o razantním úbytku všeho živého by bylo pouhým opakování smutné pravdy. V roce 2014 jsem ve vrcholových partiích viděl několik desítek *Dracaena ombet*, letos nic. Palmy *Livistona carinensis* jsou k vidění jen v oplocených soukromých zahradách. Endemitní *Euphorbia amicorum* nebo *Caralluma mireillae* již také patrně nenávratně zmizely.

Závěr: zřejmě se sem již znovu nevypravím ...

Literatura:

McCoy, T. *Aloe djiboutiensis* and *Aloe ericahenriettae* two new species from Djibouti. *Cactus and Succulent Journal*. **79(6)**, 269-273, (2007).

Štarha, R.: *Aloe djiboutiensis* T. A. McCoy. *Cactaceae* **34(1)**, 13-14, (2014).

Štarha, R.: *Euphorbia longituberculosa* Boiss v Djibouti. *Cactaceae* **37(1)**, 48-50, (2017).

Co se psalo v Ostníku před 50 lety - 5.

Ostník, číslo 22, strana 11, 1974.

Trochu šprochu o Astrofyttech - Jiří Gibl

Článek s podobným zaměřením jsem před časem uveřejnil ve věstníku mexikofilů; ale jelikož nepředpokládám, že by všichni členové naší ZO byli současně členy této specializované skupiny, osměluji se proto propagovat pěstění astrofyt i zde. Pěstitelů astrofyt (A) je poměrně dost a proto jistě ne každý bude souhlasit s mnou níže uvedenými názory. A to je právě účelem hry, vyburcovat na toto téma diskusi a já pevně věřím, že bude plodná a mohutná, takže šéfredaktor Ostníku si s dalšími příspěvky nebude vědět rady a Ostník bude muset vycházet aspoň ve třicetistránkovém obsahu. O tom, kdo, kde a jak který druh astrofyt objevil, kdo a proč ustanovil tento rod, nebudu zde hovořit. To si může každý klidně přečíst v kterékoliv odborné kaktusářské publikaci. Já se zaměřím na poněkud jiné pole.

Jelikož se pěstováním těchto kaktusů zabývám už nějaký ten pátek, hlavně pak jejich hybrid, které si obvykle vyrábím sám, chtěl bych zde o nich něco málo napsat. Já sice vím, že hybridy u kaktusů jsou spíše v opovržení, ale já mám hybridy astrofyt skutečně rád a snad i více než tzv. přírodní druhy. Proto si jich vždy něco „nadělám“, ty nejkrásnější si nechám a zbytek buď vyčachruji za něco jiného, nebo je stěluji za mrzký peníz.

Nemíním zde rovněž dnes psát speciálně o „výrobě“ těchto hybrid, o genech, nebo-li uchovatelných dědičných známkách, apod., to snad někdy později, bude-li o to zájem. Zlí jazykové o mně tvrdí, že jsem roubovací maniak, že naroubuji vše, co se jen roubovat dá, ba že dokonce roubuji *Echinopsis* na *Echinopsis*, jen aby rychleji rostl a kvetl. Ujišťuji Vás však, že je to jen bohapustý drb. Mám i spoustu pravokořenných rostlin, musím však přesto přiznat, že roubuji rád. Ono to má i své opodstatnění. Patřím již mezi ty „dříve narozené“ a přesto bych rád viděl mé nynější semenáčky jak budou vypadat v dospělosti a jak budou kvést. K roubování mne nutí spíše můj „kmetický“ věk než nějaká mánie.

Zda je lépe pěstovat astrofyt pravokořenná nebo roubovaná, to je věc názoru. Kdo se ze starších pěstitelů chce dočkat jejich brzké dospělosti, nebude jistě váhat a sáhne po noži a po gumičkách. Proto si popovídáme o roubování astrofyt. Otázka nejvhodnější podnože, nejen pro astrofyt, je tématem stále živým a otevřeným. Z mých několikaletých zkušeností mohu říci, že se mi pro astrofyt nejlépe osvědčil, a to jako trvalá podložka, docela obyčejný *Echinopsis* hybrida.

Astrofytá roubojí obvykle poměrně brzy po vyklíčení, nejraději tak půlroční semenáčky. Roubování A. má však i další opodstatnění: kdo je zkusil někdy vysévat, jistě mi dosvědčí, že klíčivá semena vyklíčí brzo, někdy dokonce i do 24 hodin, ale jak rychle vyklíčí, skoro tak rychle odejdou. Přesto, že se jedná o semena z rostlin již drahnou dobu propěstovaných v našich poměrech, nikoliv tedy z importů, přesto je v nich hluboce zafixovaná (prosím, to nenadávám) choulostivost kořenů. Ani po řadě desetiletí se nepodařilo tuto jejich nectnost rozviklat natolik, aby se jí zbavily docela. Proto přichází ke slovu roubování které celkem snadno překlene jejich „nebezpečné mládí“.

Na velikosti a síle podložky vlastně ani tolik nezáleží. Odnož echinopsisu i ve velikosti vlašského ořechu se stane pro roub daleko odolnější „protézou“ kořenů, než jejich vlastní kořenový systém. Ano, původní kořenový systém je obvykle příčinou častých nezdarů pěstování A., ale největší vinu na tom má kořenový krček.

Já, jen tak čistě pro sebe, rozeznávám u kaktusů dva druhy kořenů: kořeny primární (původní), které si rostlina přinese sebou na svět již při vyklíčení ze semene a kořeny sekundární (druhotné), které získá jaksi uměle. To jsou např. ty, které rostlina vyraší po odříznutí kořenového krčku. Proto řízky a odnože mají vlastně jen sekundární kořeny. Na to mne před delším časem upozornila A. sama. Narouboval jsem tenkrát několik darovaných, ale už odrostlejších semenáčků. Většina se jich přijala, několik jich k podložkám nepřiřostlo. Stály na nich nějak zešikma a tak jsem si na ně vzal brýle a vidím, nejen že k podložkám nepřiřostly, ale vyrašily již nové, lesklé špičky čekacích kořínků.

Rekl jsem si tenkrát, když už máte kořeny, tož si rostte, jak umíte a vsadil jsem je do půdy. Tam zakořenily okamžitě a rostly na těch svých „sekundárních“ kořenech dobře, ba mnohem lépe než semenáčky na původních kořenech. Snášely i občasně to přelítí nebo přeschnutí a vůbec jim to nevadilo. A. na původních kořenech by se již dávno odporoučela do kaktusového nebíčka.

Jelikož mi to tenkrát vrtalo hlavou, udělal jsem si srovnávací pokus. Vybral jsem z výsevu dvacet přibližně stejných myriostigem, 10 jsem jich nechal na původních kořenech zasázeno v půdě a dalších 10 jsem zbavil kořenů i krčků a přilepil je po celé ploše uříznutého většího echinopsisu, aniž bych při tom očekával, že tkáň spolu srostou. Ony skutečně nesrostly, ale všech deset takto zaopatřených myriostigem vyrašilo špičky čekacích kořínků. Rostliny jsem z podložky sloupnul a nasázel vedle té srovnávací desítky myriostigem na původních kořenech. A nyní viz též a div se též. V průběhu dalšího vývoje z té první desítky uhynulo na krčkovou hnilobu 6 rostlin, kdežto z té druhé ani jedna. Rostly vesele dál a dokonce i bujněji než ty zbývající čtyři na původních kořenech. Tak jsem vlastně přišel na nápad, rozdělit si kořeny na zmíněné dvě kategorie. Naprosto nechci tvrdit, že je to vědecky správné, ale pro moji praxi mi to vyhovuje, proto se o tom zmiňuji a publikuji tuto moji teorii i zde.

Okolo Manaslu - Nepál 2023

Odlétáme 6. října 2023 z Ruzyně, přes Dubai do Káthmándú. V Káthmándú přistáváme 7. října v podvečer. Po příjezdu do hotelu musíme vyměnit dolary za místní rupie a zbytek dobrat z bankomatů. Jelikož bankomat dává na jeden výběr pouze 20 000 Rp musíme z bankomatů vytáhnout, co se dá. Náklady na osobu a den, se předpokládají na cca tři až čtyři tisíce. Dále musíme dokoupit potřebné

vybavení, oblečení a ochutnat místní pivo. Tak bereme péřové bundy, sněhové návleky, někteří péřové spacáky, rukavice, nazouváky, vaky na bagáž pro nosiče atd. Pivo je v lahvích 0,7 l má 5 až 7 %, je hořké, dobré, ale je drahé. Po noci strávené ve velmi dobrém hotelu ráno přebalíme a v hotelovém depozitu si necháváme čisté věci a něco málo švestkové desinfekce na zpáteční cestu. Ráno odjíždíme hotelovými taxíky na stanoviště autobusu. Tím jedeme cca 120 km, to je šest hodin, přes několik hřebenů a údolí, tam, kam už ani tento terén bus nevyjede. Ve vesnici Sothy Khola přeseďme i s bagáží a nosiči do jeepů. Následuje další krkolomná cesta po kamenité horské cestě vedené po strmém úbočí. Jedeme další 2 hodiny asi 15 km. První noc na treku trávíme ve vesnici Machikholav celkem dobrém ubytování. Jsou tam postele, deky, má to okna, dveře a nejsou tu ani moc velké škvíry. Je poměrně teplo, jsme v nadmořské výšce pouze 930 m.

Ráno musíme přebalit, co do svého batohu a co nosičům. Ve trojici jsme si objednali jednoho nosiče. Ten nese klientovi 25 kg. Do vlastního batohu zůstane cca 10 až 15 kg, plus voda na cestu. Nejprve si bereme cca 2 až 4 litry na osobu. Jak cestou zjišťujeme, zdroje vody jsou, jen je nutno ji poctivě filtrovat. Stoupáme po místní cestě (říkají jí silnice) vybagrované v příkrém svahu velmi hlubokého údolí. Jelikož tu jsou přes řeku a boční přítoky pouze vysuté lávky a brody nejsou vždy průjezdné, tak dál už jezdí jenom místní na motorkách. Jak jsou ty cesty zařízené do téměř kolmého svahu, tak není divu, že se to občas utrhne a cesta zmizí v údolí v řece, nebo ji zase horní sesuv zasype. O tom se přesvědčíme hned první den, asi po dvou hodinách pochodu. Stojí tu už několik výprav a spousta místních. V sesuvu, který je tvořen směsí hlíny, bahna, kamení a velkých balvanů je už zabořený bagr a

snaží se vyhrabat alespoň chodník. Ten bagr je v takovém místě a poloze, že si říkám, jestli se ten nezřítí dolů, tak už tady nemůže nic spadnout.

na obrázcích autora, je ukázka rostlin, které v Nepálu rostou, včetně zavlečených opuncí

Čekání si krátím prohlídkou svahu v okolí. Jsou tu terasovitá políčka, některá velikosti sotva 2 m². Pěstují se na nich dýně, zelí, kukuřice, anebo tam roste jenom plevel. Mezi těmi políčky rostou statné rostliny *Euphorbia rolyena*. Rostou tu jak cca 3 až 5 m vysoké staré stromy, tak 0,5 až 1 m vysoké rostlinky. Některé jsou zrovna v květu. Asi po hodině čekání je připraven provizorní chodník v hlíně a pomalu tekoucím bahně, široký tak na dvě šlápoty. Místní dělníci a průvodci jednotlivých výprav se snaží převést klienty. Procházíme a dál pokračujeme po už zase tak zvané silnici - kamenité cestě zařezané do svahu. Přecházíme několik vysutých lávek, které vypadají velmi dobře. Vždyť je stavěli, nebo sponzorovali a na stavbu dohlíželi většinou Angličané.

Další noc trávíme ve vesnici Jagat ve výšce 1400 m. n. m. A tak to následuje další dny. Jdeme po úbočí hlubokých údolí, stále nahoru do svahu a potom zase dolu k řece a zase nahoru. Údolím řeky Budhi Gandaki, stále nahoru do vesnice Lokpa. Toto je už tibetská oblast, údolí Tsum Valleys řekou Syar Khola. Denně ujdeme tak 12 až 20 km a nastoupáme do výšky cca 2350 metrů. Je teplo. Ve dne od 25 do 30 °C, svítí slunce a hřebeny hor nad námi vysoké 2 až 3 tisíce metrů se vždy kolem poledne zatáhnou do husté oblačnosti. Ta se nahoře sráží a tak vodou vydatně zásobuje četné vodopády a potoky. Je tu velmi vlhko a dosti se potíme, i když jdeme pouze v krátkých kalhotách a v tričku. Kolem nás je většinou něco jako tropický prales. V okolí vesniček dozrávají banány, a právě se sklízí rýže. Z běžně známých rostlin jsou tu kopřivy a konopí. Těm se daří nejlépe právě spolu. Odbočku do údolí Tsum Valley máme jako aklimatizačku, a abychom navštívili oblast, která není ještě tolik postižena turismem.

Přespíme v Lamagaunu ve výšce 3300 m. Toto údolí je zde velmi široké skoro 1 km. Je to něco jako rozlehlá plošina mezi horami. Jsou zde čerstvě pooraná velká pole, na kterých byly brambory, kukuřice, amarant. Na zahrádkách je ještě zelí kapusta, fazole a jabloně s jablky. Další den si dáváme na otočku už opravdový aklimatizační výstup ke starobylému mužskému klášteru Mu Gumpa do výšky 3700 m. Počasí nám přeje. Je teplo a slunečno. Zasněžené vrcholky pořád ještě moc nevidíme.

Následující den sestoupíme dvě předchozí etapy skoro 2000 výškových metrů zpět do vesnice Lokpa. Cestou procházíme rododendronovými lesy. Jsou sice odkvetlé, ale jsou to krásné velké stromy s kmeny o průměru 20 až 40 cm a dosahují výšky 4 až 8 m. Také tu roste hodně bambusových keřů, které jsou vysoké 4 až 6 metrů. Zde se už nacházíme znovu v údolí řeky Budhi Gandaki a tímto údolím už směřujeme do oblasti Manaslu. Stoupáme do vesnice Namrung na 2600 m a už se objevují zasněžené vrcholky šesti a sedmi tisícových kopců. Vidíme je už celkem blízko, ale jako vždy pouze dopoledne. Kolem poledne se tyto vrcholky zatáhnou do bílých oblaků. Teploty už i během dne klesají, tak je to na tenké kalhoty a dlouhý rukáv. V noci se ochlazuje a zamrzá voda.

Nocujeme ve vesnici Shyala ve 3450 m, V noci prší a sněží. Ráno si dáváme další aklimatizační výstup k už opuštěnému klášteru do výšky 4000 m. Během dopoledne je zataženo těžkou dekou, zase prší a o něco výš padá mokrá sněh. V okolí nevidíme nic. Zato tu jsou v údolí pěkné jehličnaté lesy. Padají na nás trudné myšlenky a naše průvodkyně i místní gaida nás v tom ještě utvrzují. Když dole prší, tak nahoře sněží. A průvodci říkají, že to loni, ani na dva pokusy, pro 2 až 4 metrový nával sněhu neprošli a vraceli se s výpravou zpět. Uvidíme zítra.

Mrazivé ráno nás překvapí napadaným sněhem, ale s překrásným východem slunce a otevřeným výhledem na hlavní vrchol Mamaslu 8163 m. Předpověď počasí říká, že fronta by už měla přejít. Odhodlaní, že to vyjde, vyrážíme dál. Dopoledne je

slunečno a otepluje se. Tady dole sníh taje. Procházíme vesnicí Samagon, která je výchozím bodem pro expedice na Manaslu. Potkáváme karavany mul s nákladem modrých sudů směřujících dolů. Sezóna na Manaslu skončila. Míjíme odbočku do základního tábora pro Manaslu. Vystoupíme do Samda 3850 m. Jsme zase v nefalšované tibetské vesnici. Tady je to do Tibetu už jenom přes jedno sedlo. Vzhledem k politické situaci jsou tato sedla uzavřená. Samdo je na této straně údolí poslední klasická vesnice. Tady je už zima a fouká. Na sobě máme teplé kalhoty, bundy a čepice. Muly tady nad 3000 m střídají karavany jaků. Vegetace ustupuje. Rostou tu jen křoviny a tráva. Ale na zahrádkách mají venku ještě zelí, kapustu a fazole. Počasí se zatím drží. Tempo při stoupaní je pomalejší. Vystoupáme do Dharamsaly 4470 m. n. m. Kolem nás už jsou všude 6 a 7 tisícové kopce, ale souvislý sníh tu není. Toto už není vesnice. Je to shluk malých podlouhlých kamenných domků s jednoduchou střechou z vlnitého plechu, které slouží jako kuchyně a jídelny pro turisty, stanových táborů a plechových ubykovácích připomínajících spleené mobilní buňky. Až sem vede elektrické vedení a datový kabel. Jako svítidel používají všude volně zavěšené LED žárovky. Místní tu mají mobilní signál a občas tu funguje WiFi. Sem se musí všechno vynést na hřbetech jaků nebo nosičů. Tady trávíme poslední noc před přechodem sedla. Večer se značně ochlazuje. Spíme po čtyřech v jedné kóji z těch plechových buněk. Podlaha je prosté kamení a na něm jednoduché madrace. Na spaní se už částečně oblečeme na zítra a přebalíme batohy, ať ráno nic neřešíme.

Vstáváme ve 4:00, ve 4:30 je společná snídaně. Jako obyčejně placky, kaše nebo vajíčko. Venku je teplota min -15 °C. Všechno je zmrzlé a ve svahu je sněhu asi

tak 10 až 15 cm. K sedlu Larkya La vyrážíme vstříc za svitu čelovek kolem páté hodiny. Tady je shluk výprav už celkem solidní. Zavěsíme se za německou výpravu. Vedou ji dva gajdové. Jeden vředu druhý v zadu a drží velmi příjemné a rovnoměrné tempo. Jak vychází slunce tak se otepluje. Postupně sundáváme péřovky. Za krásného slunného počasí procházíme širokým zasněženým sedlem. Je to jako všude v horách, stoupáte na horizont a za ním je další a další a další. Kolem desáté hodiny místního času se postupně scházíme na vrcholu sedla, na nejvyšším bodě tohoto výletu. V mapách je psáno Larkya La 5106 m, nám výškoměr ukazuje 5126. Ale to je vlastně jedno. Kolem nás jsou nádherné zasněžené štíty a ledovce. Vpravo Pawar Himal 6621 m a vlevo Larke 6249 m a Manaslu Nord 7157 m. Nestačíme se kochat. Zavládla klasická vrcholová nálada. Všichni jsme celkem v pořádku. Slavnostní přípitek jako, úlidbu hoře naší Moravskou slivovicí nemůžeme vynechat. Dají si třeba i jenom trošku skoro všichni. Zato s naším gajdou Vongelem si připijeme vydatně. Ten se nedal nikdy dlouho pobízet. Fotíme a radujeme se. Ale dlouho tu nebudeme. Ne všem tato výška vyhovuje a máme ještě dlouhý sestup 1500 m výškových dolů. Na sestup obouváme nesmeky a mažeme dolů. Sníh asi po 750 výškových metrech mizí a jdeme po kamení původních ledovcových morén. I tady je poznat jak se ledovce ztenčily a ustoupily. Po levé straně se nám představuje severní stěna a celý hřeben Manaslu. Před setměním docházíme do krásné osady Bhimtang, která je postavená v podstatě jako turistické ubytování. Je tu velmi pěkné ubytování v dřevěných srubech, splachovací záchod, ve sprše teče teplá voda a trochu té švestkové desinfekce nám také zbylo. Co víc si přát.

Následující den sestupujeme dalších 2000 výškových metrů krásným údolím divoké řeky Dudh Kola, doslova strašidelným lesem. Jsou tu ohromné jehličnaté stromy o průměru kmenů kolem dvou metrů a ohromné výšky. Vše, včetně stromů je porostlé kapradinami, dlouze vlajícími lišejníky a různými epifity. V dolní části rostou zase rododendrony, kopřivy, konopí, stonkové euphorbie a celé háje rakytníkových porostů. Z tohoto údolí je vidět kromě celé severní stěny Manaslu a Manaslu Nord i část hřebenu Anapuren. V Dharapani pro nás pochod končí. Ráno nasedáme do jeepů a jedeme 5 hodin po kostrbaté cestě asi 30 km a dále potom mikrobusem dalších 160 km a 7 hodin do Káthmándú. Co říci na závěr. Bylo to krásné.

Vladimír Skoumal

Naši jubilanti

Jindřich Pospíšil - 80 let

Na prvním obrázku z výstavy kaktusů se uprostřed nachází dnešní jubilant, Jindřich Pospíšil, který v půli února oslaví 80. let. S Jindřichem mám hodně společných věcí. Oba jsme se vyučili soustružníky kovů, Jindřich u profese zůstal až do důchodu, ale já odešel pracovat na šachtu. Naše dcery se spolu učili v OP Prostějov jako švadleny.

Franta Frýdl, Pavel Klouda, Běda Lichý, Jindra Pospíšil, Miloš Poratzský, Jarda Doubrava, Lum Král

Jindřich Pospíšil

Josef Martínek, Jindřich Pospíšil, Leo Gela, Miloš Poratzský, 2022

Když jsem začal v Ostravě kaktusářit, chodíval jsem nakupovat i do porubské kaktusářské organizace, kde byl Jindřich členem. Prakticky se známe již od těchto dob. Jindřich bydlí nedaleko koupaliště v Porubě (Vřesině), kde jsem se chodil s dětmi koupat a zchladit se v horkých dnech. Když byl čas, zašel jsem na pokec a podívat se na kaktusy. S dětmi však byla návštěva krátká. Jindřich je dlouholetým členem, který se zúčastňuje všech našich akcí. Jezdí na zájezdy, kaktusářská setkání, ale především je skvělým pomocníkem při našich výstavách. Je to prostě skvělý parťák. Když jsme se stěhovali ze schůzovní místnosti, kde začaly opravy, převezli jsme celou klubovou knihovnu k Jindřichovi na půdy. Kdo měl zájem, mohl si zajet k Jindřichovi nějakou knihu zapůjčit. Bohužel v poslední době, kdy vládne internet, je zájem o knihy téměř zanedbatelný. Všechno se dá totiž najít na internetu.

Chtěli bychom našemu jubilantovi Jindřichovi Pospíšilovi popřát do dalších let ještě hodně elánu, zdraví, štěstí, pohodičky a mnoho pěstitelských úspěchů.

Informace

- schůzka 4. 3. 2024 - **Ing. Vladimír Skoumal**: cesta do Nepálu 2023
- schůzka 8. 4. 2024 - **POZOR ZMĚNA TERMÍNU** (1. dubna jsou Velikonoce)
- **Filip Vavrečka**: pěstitelské téma (výsevy, roubování, postřiky apod.)
- schůzka 6. 5. 2024 - **Petr Antálek**:
- schůzka 3. 6. 2024 - **Jan Novák**:

- 24. - 26. 5. 2024 zájezd
- 5. 6. - 7. 6. 2024 výstava
- 28. 6. - 30. 6. 2024 Pobeskydí

Informace a objednání noclehů na Pobeskydí 2024:

Email na Pobeskydí 2024: kaktusyvpobeskydi@gmail.com

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

23. - 25. 2. 2024 - Horní Počaply

23. 3. 2024 - proběhne tradiční pražské sympozium, od 9,00 do 17,00 hodin, ve Velkém sále Obvodního úřadu Praha 8 Libeň - na stejném místě jako loni. Zenklova 43/8 - výstup z metra trasy B stanice Palmovka. Potom pěšky asi 5 - 7 minut, nebo jedna stanice tramvají.

3. - 5. 5. 2024 - Ustroň

Vzpomínáte na Silvestra 1978, kdy se k nám v nočních hodinách převalila přes Krušné hory vlna extrémně studeného arktického vzduchu. Nastal chaos. Teploty klesly z 10 °C nad nulou až k více než - 20stupňovému mrazu.

Adresy autorů:

Gibl Jiří

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Vladimír Skoumal, e-mail: skoumalvvat@centrum.cz

Roman Štarha, e-mail: xin.xiu@email.cz

OBSAH – ÚNOR 2024

Z naší činnosti	18	Co se psalo v Ostníku před 50 lety - 5.	22
Obrázky našich členů	18	Okolo Manaslu - Nepál 2023	23
Setkání přátel mrazuvzdorn. Kaktusů	18	Naši jubilanti (Pospíšil 80 let)	30
Sukulentní flora Djibouti	19	Informace	31

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, únor 2024

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Eriosyce ihotzkyanae f. *illapelensis* sbf. *nidulans* PL 114 A Llahuin, Ruta D 709, Coquimbo, Chile alt. 1736 m

Eriosyce ceratistes v. *combarbalensis* f. *aureispina* PL 117 A, Cerro Pabellon, Coquimbo, Chile alt. 1743 m
(všechny obrázky Petr Lichý)

Tristerix aphyllus (Loranthaceae), Paso El Espino, Coquimbo, Chile alt. 1371 m

Neoporteria curvispina v. *aconcaguensis* PL 111 B Guardia Vieja - Portillo, Ruta 60, Valparaíso, Chile alt. 1820 m

Trichocereus chiloensis v. *zizkaanus* PL 123 A, Rio Hurtado, Coquimbo, Chile alt. 901 m

Eriosyce ceratistes ssp. *echinomastusii* PL 125 A, Potrero El Pingo, Coquimbo, Chile alt. 918 m